

Модарони мушфик, бонувони гиромӣ ва хохарону духтарони азиз!

Тачлили Рӯзи модар дар кишвари мо хамасола аввали фасли баҳор чашн гирифта мешавад, ки рамзи нафосату поксириштӣ, зебой ва мухаббату садокат нисбат ба Зан-Модар арзёбӣ мегардад.

Агар баҳор арӯс ва олиҳаи хусни сол маънидод шавад, пас Зан-модар рамзи покӣ, озодагию назокат ва меҳрубонию садокат ба ҳисоб меравад. Маҳз дар ин айём тачлили Рӯзи модар неку хучаста аст, зеро модар оғозгари зиндагӣ, бахшандаи ҳаёт ва ибтидои нияту иқдоми тоза мебошад.

Аз ин рӯ, бо эҳтиром ва самимият фарорасии фасли зебои сол – баҳори оламафрӯз ва чашни модаронро ба тамоми занону модарони мушфик ва бонувони меҳрубони ноҳиямон табрик гуфта, саломативу хушбахтӣ ва хонабодиву саодати рӯзгор таманно менамоем.

Зан пеш аз ҳама модар, хохар, хамсар ва дӯсти наздик ба ҳисоб меравад. Зан зеботарин офарандаи ҳастии рӯи замин аст. Модар офарандаи ҳаёт, пайвандгари наслҳо, сарчашмаи меҳру мухаббат ва нерӯбахши рӯху чон мебошад. Маҳз ба хамин хотир мардуми тоҷик ва умуман, аҳли башар ба ин тимсоли беҳамтову ҷовидона арҷ мегузоранд, бузургии ӯро ситоиш менамоеанд ва дар наздаш хамеша сари таъзим фуруд меоранд.

Модар ягона мавҷудест, ки инсон меофарад, ба ӯ ҳаёт мебахшад, ӯро дар огуши гарму пурмехри худ мепарварад, аввалин суханҳо ва гузоштани нахустин кадамҳоро ба тифлаш ёд мебахшад, фарзанди хешро бо ҳазор нияту орзуҳои нек ба воя мерасонад.

Модар шахсест, ки шабу рӯз ба хоҳири роҳату осоиши тифлаш заҳмат мекашад ва намегузорад, ки фарзанди ӯ ранҷу озоре бинад. Вай ҳамеша дар талош аст, ки фарзандаш солиму бардам ба камол расад, соҳиби одобу маърифат, илму дониш ва касбу ҳунар гардад ва дар оянда ба ҷомеа хизмати шоиста намояд. Яъне дар шуури насли наврас ташаккул додани эҳсоси муҳаббат ба донишу маърифат, одобу ахлоқ, нангу номус ва ватандӯстиву заҳматкашӣ, қабл аз ҳама, хизмати модар мебошад.

Модар, дар ҳақиқат, сазовори ҳама гуна қадршиносӣ, дӯстдорӣ, ғамхорӣ ва эҳтиром мебошад, зеро ӯ меҳрубонтарин инсон барои ҳар як шахс ба шумор меравад.

Пешвои муаззами миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар паёмашон, ки санаи 28 декабри соли 2024 ба Маҷлиси Олӣ ироа намуданд, иброз дошта буданд, ки: **«Дар фарҳангу тамаддуни мо - тоҷикон, иззату эҳтироми зан-модар ҳамеша ҷойгоҳи хос дорад. Вале бояд гуфт, ки мақому манзалати занону бонувон ва нақши онҳо дар эҷоди давлати муосир ва рушди ҷомеа маҳз дар замонҳои соҳибистиклолӣ воқеан боло рафтааст».**

Ман меҳочам бо ифтихор изҳор намоям, ки модарону занони ноҳияи Зафаробод дар қатори бонувони кишвар бо рафтори нек, андешаи солим ва маҳорату қордонии худ дар ободиву пешрафти диёр саҳми беандоза доранд. Онҳо дар ҳамаи соҳаҳои ҳаёти ҷомеа софдилона қору фаъолият менамоянд ва бо заҳмати бунёдкоронаву ташаббусҳои созандашон барои рушду нумӯи ноҳияамон саъю талош мекунанд.

Имрӯз дар соҳаи муҳталиф, аз ҷумла дар хизмати давлатӣ даххо нафар занону бонувони ноҳия фаъолияти пурсамар доранд. Боиси қаноатмандист, ки санаи 2 феввали соли ҷорӣ дар натиҷаи овоздиҳӣ дар интиҳоботи баргузоргардида 41 нафар бонувони ноҳия ба боварии мардум сазовор гардида, вакилони маҷлисиҳои вакилони халқи вилоят, ноҳия ва ҷамоати интиҳоб гардиданд.

Имрӯз бонувони ноҳия бо ташаббусҳои худ соҳиб намуданд, ки метавонанд дар ҷодаи

соҳибкорӣ низ муваффақ бошанд. Саҳми занону бонувони соҳибкор дар эҳё намудану таракқӣ додани хунаrhoи мардумӣ ва бо хамин рох мухайё кардани чойrhoи корӣ барои бонувони хонашин басо арзишманду назаррас мебошад.

Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия баҳри ҳамачониба амалӣ гардидани тадбирхоеро, ки дар доираи барномаҳои қабулшудаи давлатӣ пешбинӣ шудаанд, чораҳои мушаххасро роҳандозӣ менамояд.

Итминон дорем, ки занону бонувони соҳибмаърифат ва бонангу номуси ноҳия бо истифода аз шароиту имкониятҳои мухайёкардаи Ҳукумати мамлакат барои пешрафти Ватани махбубамон содикопа ва боз ҳам бештар захиат мекашанд, ба хотири тарбияи наслҳои ояндасоз саъю талоши бештар мекунанд.

Бо ибрози бехтарин ниятҳои неқ бори дигар хамаи шумо, модарону бонувони арчманд ва хоҳарону фарзандони азизро ба ифтихори чашни фархундаи Рӯзи Модар табрик меғӯям.

Идатон муборақ бод модарони меҳрубон, бонувони гиrhoмӣ ва хоҳарони арчманд!